



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 620/2013-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. P., B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou K..., T., konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. M. K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 21 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. OS PB-V-3-1/2013-0Tp-252/2013 zo 14. februára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. P. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. septembra 2013 doručená sťažnosť P. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 21 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) príkazom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. OS PB-V-3-1/2013-0Tp-252/2013 zo 14. februára 2013 (ďalej aj „príkaz“).

Sťažovateľ v petite sťažnosti uviedol, že predmetný príkaz vydal Okresný súd Trenčín, avšak z dokumentácie, ktorú si ústavný súd v rámci prípravy predbežného prerokovania veci vyžiadal od Okresného súdu Trenčín (kde bolo vedené trestné konanie pod sp. zn. 2 T/73/2013, v súvislosti s ktorým bola vykonaná predmetná domová prehliadka), vyplýva, že ho vydal Okresný súd Považská Bystrica.

Zo sťažnosti a z fotokópie napadnutého príkazu okresného súdu vyplýva, že okresný súd 14. februára 2013 vydal príkaz na domovú prehliadku v trestnej veci zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), c) a d) Trestného poriadku, a to v „obytnom dome súp. č..., vchod..., v byte č... na prízemí, na ulici..., postaveného na parcele č..., v katastrálnom území obce B. zapísaného na liste vlastníctva č..., správy katastra P., Katastrálneho úradu T. a vo všetkých priestoroch k nemu patriacich, ktorého vlastníkom je Okresné stavebné bytové družstvo... a užívateľmi sú J. B... a T. B..., kde majú trvalé bydlisko aj P. P. (sťažovateľ, pozn.)... a B. B. (osoba trestne stíhaná, pozn.)...“.

Na základe uvedené príkazu došlo 20. marca 2013 k realizácii domovej prehliadky a pri tomto úkone, ako uvádza sám sťažovateľ, bol prítomný.

Sťažovateľ s poukazom na § 99 ods. 1 Trestného poriadku namieta voči príkazu okresného súdu, že v jeho odôvodnení „sa okrem skutkovej časti uznesenia o začatí trestného stíhania a bližšie nešpecifikovaných poznatkov a operatívnych zistení policajtov Prezídia PZ ÚBOK Odbor Západ, ako i národnej kriminálnej agentúry a národnej protidrogovej jednotky nenachádzajú žiadne dôkazy, ktoré by vytvárali podmienku dôvodného podozrenia, že v danom byte sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie“.

Sťažovateľ je toho názoru, že napadnutý príkaz nespĺňa obsahové náležitosti odôvodnenia vyžadované § 100 ods. 1 Trestného poriadku, a preto považuje tento príkaz

za nepreskúmateľný, „*nakoľko nedáva ani základné odpovede na dôvodnosť podozrenia, že v danej nehnuteľnosti sa nachádzajú veci dôležité pre trestné stíhanie ani z akého dôvodu bol samotný príkaz vydaný ani aké majú byť dôvody jeho realizovania*“.

Taktiež uskutočnenie domovej prehliadky až 20. marca 2013 (pričom príkaz bol vydaný 14. februára 2013) považuje sťažovateľ za odporujúce „*zákonnej podmienke spočívajúcej vo vykonaní domovej prehliadky bez meškania*“.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 21 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru a zrušil napadnutý príkaz okresného súdu. Domáha sa tiež priznania finančného zadosťučinenia v sume 1 500 € a zaplataenia úhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ namieta, že príkazom okresného súdu došlo k porušeniu jeho v sťažnosti označeného základného práva podľa ústavy, ako aj práva podľa dohovoru, a v tejto súvislosti sa domáha okrem iného aj jeho zrušenia.

Podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku sa príkaz na domovu prehliadku doručí vlastníčkovi alebo užívateľovi obydlija pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Ako uvádza sťažovateľ, domová prehliadka sa uskutočnila 20. marca 2013 a bol pri nej osobne prítomný, teda najneskôr uvedeného dňa sa dozvedel o existencii namietaného príkazu.

Sťažovateľ však doručil ústavnému súdu sťažnosť až 12. septembra 2013 (elektronické podanie), t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na to už neprichádzalo do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch obsiahnutých v sťažnosti, čomu bráni nemožnosť konania vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2013